

kotmaikhongphrachao.org

กฎหมายของพระเจ้า: ตอนที่ 2: แผนการหลอกลวงเพื่อความรอด

กลยุทธ์ของซาตานในการหลอกลวงคนต่างชาติ

ความจำเป็นของกลยุทธ์ที่รุนแรง

เพื่อให้ปีศาจสามารถนำคนต่างชาติที่ติดตามพระคริสต์ให้หลงออกจากการเชื่อฟังกฎหมายของพระเจ้า มันจำเป็นต้องดำเนินการบางอย่างที่รุนแรง

จนกระทั่งไม่กี่สิบปีหลังจากที่พระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ คริสตจักรยังคงประกอบด้วยชาวยิวแคว้นยูเดีย (อีบรู), ชาวยิวพลัดถิ่น (ชาวกรีก) และคนต่างชาติ (ไม่ใช่ชาวยิว) สาวกดั้งเดิมของพระเยซูหลายคนยังคงมีชีวิตรอยู่ และรวมตัวกับกลุ่มเหล่านี้ในบ้านเรือน ซึ่งช่วยรักษาความเชื่อสัตย์ต่อทุกสิ่งที่พระเยซูทรงสอนและเป็นแบบอย่างไว้ตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์

ความเชื่อสัตย์ต่อกฎหมายของพระเจ้า

กฎหมายของพระเจ้าถูกอ่านและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ตามที่พระเยซูทรงสั่งแก่ผู้ติดตามของพระองค์:

“แต่พระองค์ตรัสว่า ‘ยิ่งกว่านั้น ผู้ที่ฟังพระวจนะของพระเจ้า [*λογον του Θεου (logon tou Theou)*] พระธรรมทานันท์ หรือพันธสัญญาเดิม] และทำตามนั้น จะเป็นสุข” (ลูกา 11:28)

พระเยซูไม่เคยเบี่ยงเบนไปจากคำสั่งของพระบิดา:

“พระองค์ทรงบัญชาให้รักษาข้อกำหนดของพระองค์อย่างเคร่งครัด” (สดุดี 119:4)

ความเข้าใจทั่วไปในคริสตจักรยุคปัจจุบันที่ว่า การเสด็จมาของพระเมสสิยาห์เป็นการยกเว้นคนต่างชาติดจากการเชื่อฟังกฎหมายของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิมนั้น ไม่มีมูลเลยในถ้อยคำของพระเยซูที่ปรากฏในพระกิตติคุณทั้งสิ้น

แผนแห่งความรอดดั้งเดิม

ความรอดที่เปิดให้คนต่างชาติเสมอมา

ไม่เคยมีช่วงเวลาใดในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติที่พระเจ้าไม่เปิดทางให้ผู้ใดกลับใจใหม่ มารับการอภัยบาป รับพระพร และได้รับความรอดเมื่อสิ้นชีวิต

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความรอดมีให้กับคนต่างชาติมาโดยตลอด แม้กระทั่งก่อนการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ แต่หลายคนในคริสตจักรทุกวันนี้เข้าใจผิด คิดว่าเพิ่งเมื่อพระเยซูเสด็จมาและถวายพระองค์เป็นเครื่องบูชา คนต่างชาติจึงเข้าถึงความรอดได้

แผนที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ความจริงคือ แผนแห่งความรอดเดียวกันที่มีอยู่ตั้งแต่พันธสัญญาเดิม ยังคงใช้ได้ในสมัยของพระเยซู และยังคงใช้ได้จนถึงทุกวันนี้

ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวก็คือ ในอดีต ส่วนหนึ่งของกระบวนการขอการอภัยโทษคือการถวายเครื่องบูชาเชิงสัญลักษณ์ แต่ในวันนี้ เรามีเครื่องบูชาที่แท้จริงคือพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับเอาบาปของโลกไป (ยอห์น 1:29)

การเข้าร่วมกับชนชาติแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า

เงื่อนไขในการเข้าร่วมอิสราเอล

เว้นแต่จะนอกเหนือจากความแตกต่างสำคัญนั้น ส่วนที่เหลือยังคงเหมือนเดิมกับก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมา หากคนต่างชาติปรารถนาจะได้รับความรอด เขาจะต้องเข้าร่วมกับชนชาติที่พระเจ้าได้ทรงเลือกเป็นของพระองค์เอง ผ่านพันธสัญญานิรันดร์ที่มีเครื่องหมายคือการเข้าสู่หนัด:

“ส่วนคนต่างชาติ [נִפְקָחָר *nfikhār* (คนแปลกหน้า คนต่างเผ่า)] ผู้เข้าร่วมกับพระยาห์เวห์เพื่อปรนนิบัติพระองค์ เพื่อรักพระนามของพระยาห์เวห์ และเป็นผู้รับใช้ของพระองค์... และ ผู้ที่ยึดมั่นในพันธสัญญาของเรา — เราจะพาเขาไปยังภูเขามิสสุทธีของเรา” (อิสยาห์ 56:6-7)

พระเยซูไม่ได้ก่อตั้งศาสนาใหม่

สิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจคือ พระเยซูไม่ได้ทรงก่อตั้งศาสนาใหม่สำหรับคนต่างชาติ อย่างที่หลายคนเข้าใจผิด

ที่จริงแล้ว พระเยซูแทบไม่ทรงมีปฏิสัมพันธ์กับคนต่างชาติเลย เพราะจุดสนใจของพระองค์อยู่ที่ชนชาติของพระองค์เองเสมอ:

“พระเยซูทรงใช้สาวกสิบสองคนออกไปพร้อมกับคำสั่งว่า **อย่าเข้าไปในหมู่คนต่างชาติ หรือเข้าไปในเมืองของชาวสะมาเรีย แต่จงไปหาฝูงแกะที่หลงหายแห่งวงศ์วานอิสราเอลเถิด**” (มัทธิว 10:5-6)

แผนแห่งความรอดที่แท้จริงของพระเจ้า

หนทางสู่ความรอด

แผนแห่งความรอดที่แท้จริง ซึ่งสอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านทาง **ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิม** และผ่านทางพระเยซูใน **พระกิตติคุณ** นั้น เรียบง่าย: พยายามเชื่อสัตย์ต่อกฎหมายของพระบิดา แล้วพระองค์จะทรงรวมท่านไว้กับอิสราเอล และทรงส่งท่านไปหาพระบุตรเพื่อรับการอภัยบาป

พระบิดาจะไม่ทรงส่งผู้ที่รู้จักกฎหมายของพระองค์ แต่กลับดำเนินชีวิตในความไม่เชื่อฟังอย่างเปิดเผย การปฏิเสธกฎหมายของพระเจ้า คือการกบฏ และไม่มี ความรอดสำหรับผู้กบฏ

แผนความรอดเทียม

หลักคำสอนที่ไม่มีรากฐานในพระคัมภีร์

แผนแห่งความรอดที่ประกาศในคริสตจักรส่วนใหญ่ในปัจจุบันเป็นเท็จ เรารู้เช่นนี้เพราะแผนดังกล่าวไม่มีรากฐานจากสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิม และจากสิ่งที่พระเยซูทรงสอนในพระกิตติคุณทั้งสิ้น

หลักคำสอนใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความรอดของวิญญาณ (หลักคำสอนหลัก) จำเป็นต้องได้รับการยืนยันจากแหล่งดั้งเดิมสองประการ:

1. พันธสัญญาเดิม (ทานัคห์ — กฎหมายและผู้เผยพระวจนะ) ซึ่งพระเยซูทรงอ้างถึงบ่อยครั้ง
2. ถ้อยคำของพระบุตรของพระเจ้าด้วยพระองค์เอง

หัวใจของคำลวง

แนวคิดหลักที่ผู้เผยแพร่แผนความรอดเทียมนี้โปรโมต คือ คนต่างชาติสามารถได้รับความรอดโดยไม่ต้องเชื่อฟังกฎของพระเจ้า ข้อความแห่งการไม่เชื่อฟังนี้เหมือนกับสิ่งที่งูสอนในสวนเอเดน: “เจ้าจะไม่ตายแน่ ๆ” (ปฐมกาล 3:4-5)

ถ้าข้อความนี้เป็นจริง:

- พันธสัญญาเดิมควรมีหลายตอนที่อธิบายถึงหลักข้อนี้อย่างชัดเจน
- พระเยซูควรจะตรัสอย่างชัดเจนว่า การยกเว้นผู้คนจากกฎหมายของพระเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจของพระเมสสิยาห์

อย่างไรก็ตาม ความจริงก็คือ ทั้งพันธสัญญาเดิมและพระกิตติคุณไม่สนับสนุนแนวคิดที่ไร้สาระเช่นนี้เลย

ผู้ที่ถูกส่งมาหลังพระเยซู

การพึ่งพาแหล่งข้อมูลที่ไม่ใช่พระกิตติคุณ

ผู้ที่ส่งเสริมแผนความรอดโดยไม่ต้องเชื่อฟังกฎหมายของพระเจ้า มักไม่ได้อ้างถึงพระเยซูเลยในคำเทศนาของพวกเขา เหตุผลก็ชัดเจน: พวกเขาไม่สามารถหาถ้อยคำใดในคำสอนของพระคริสต์ ที่สนับสนุนแนวคิดว่าพระองค์เสด็จมาเพื่อช่วยคนที่จิตใจไม่เชื่อฟังกฎหมายของพระบิดา

การขาดคำพยากรณ์สนับสนุน

แทนที่จะอ้างพระเยซู พวกเขากลับพึ่งพาบทเขียนของบุคคลที่ปรากฏขึ้นภายหลังการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระคริสต์ ปัญหาคือ:

1. ไม่มีคำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมที่กล่าวถึงผู้สื่อสารคนใดจากพระเจ้าที่จะปรากฏภายหลังพระเยซู
2. พระเยซูเองก็ไม่เคยตรัสว่าจะมีใครมาในภายหลังพร้อมภารกิจสอนแผนความรอดใหม่แก่คนต่างชาติ

ความสำคัญของคำพยากรณ์

ข้อกำหนดเรื่องสิทธิอำนาจจากพระเจ้า

การเปิดเผยจากพระเจ้าจะมีผลได้ก็ต่อเมื่อมีสิทธิอำนาจและการแต่งตั้งล่วงหน้า เรารู้ว่าพระเยซูคือผู้ที่พระบิดาทรงส่งมา เพราะพระองค์ทรงทำให้คำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมสำเร็จ

ไม่มีคำพยากรณ์ใดกล่าวถึงการมาของมนุษย์คนใดที่ได้รับมอบหมายให้สอนสิ่งใดเกินไปกว่าสิ่งที่พระเยซูได้ทรงสอนไว้แล้ว ทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับความรอดนั้นจบสมบูรณ์ในพระคริสต์

อย่างไรก็ตาม ไม่มีคำพยากรณ์ใดเกี่ยวกับการส่งบุคคลอื่นพร้อมคำสอนใหม่หลังจากพระคริสต์เลย

ความเพียงพอของคำสอนของพระเยซู

ทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับความรอดของเรานั้นจบลงที่พระเยซู บทเขียนใด ๆ ที่ปรากฏหลังจากพระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในพระคัมภีร์หรืออยู่นอกพระคัมภีร์ ควรถูกมองว่าเป็นเพียงสิ่งรองและเพื่อเสริม เพราะไม่มีคำพยากรณ์ใดเกี่ยวกับการมาของบุคคลใดที่ได้รับมอบหมายให้สอนสิ่งใดเกินกว่าสิ่งที่พระเยซูทรงสอน

มาตรฐานของความถูกต้องทางหลักคำสอน

หลักคำสอนใด ๆ ที่ไม่สอดคล้องกับถ้อยคำของพระเยซูในพระกิตติคุณทั้งสี่ จะต้องถูกปฏิเสธว่าเป็นเท็จ ไม่ว่าที่มาของหลักคำนั้นจะมาจากไหน อยู่มานานเพียงใด หรือเป็นที่นิยมเพียงใดก็ตาม

คำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับความรอด

เหตุการณ์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับความรอดซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจากผู้เผยพระวจนะมาลาคีย์ ล้วนถูกพยากรณ์ไว้ในพันธสัญญาเดิมแล้ว รวมถึง:

- การประสูติของพระเมสสิยาห์: อิสยาห์ 7:14; มัทธิว 1:22-23
- การมาของยอห์นผู้ให้บัพติศมาในวิญญาณของเอลียาห์: มาลาคีย์ 4:5; มัทธิว 11:13-14
- พันธกิจของพระคริสต์: อิสยาห์ 61:1-2; ลูคา 4:17-21
- การทรมานของยูดาส: สดุดี 41:9; เศคาริยาห์ 11:12-13; มัทธิว 26:14-16; มัทธิว 27:9-10
- การถูกพิจารณาคดีของพระองค์: อิสยาห์ 53:7-8; มัทธิว 26:59-63
- การสิ้นพระชนม์โดยปราศจากความผิด: อิสยาห์ 53:5-6; ยอห์น 19:6; ลูคา 23:47
- การฝังไว้ในอุโมงค์ของคนมั่งคั่ง: อิสยาห์ 53:9; มัทธิว 27:57-60

ไม่มีคำพยากรณ์เกี่ยวกับบุคคลใดหลังพระเยซู

อย่างไรก็ตาม ไม่มีคำพยากรณ์ใดที่กล่าวถึงบุคคลใดหลังจากที่พระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ **ไม่ว่าจะในพระคัมภีร์หรือนอกพระคัมภีร์** ที่ได้รับมอบหมายให้สร้างหนทางใหม่สำหรับความรอดของคนต่างชาติ — ยิ่งกว่านั้น ไม่มีทางใดที่อนุญาตให้มนุษย์ **ดำเนินชีวิตในความไม่เชื่อฟังอย่างจงใจต่อกฎหมายของพระเจ้า** และยังคงได้รับการต้อนรับเข้าสู่สวรรค์ด้วยอ้อมแขนเปิดกว้าง

คำสอนของพระเยซูผ่านคำพูดและการกระทำ

ผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์จะจัดระเบียบชีวิตทั้งสิ้นของตนตามแบบอย่างของพระองค์ พระเยซูทรงสอนอย่างชัดเจนว่า การรักพระองค์คือการเชื่อฟังทั้งพระบิดาและพระบุตร คำสั่งนี้ไม่ได้มีไว้สำหรับผู้ขลาดเขลา แต่สำหรับผู้ที่มีมุ่งมั่นต่ออาณาจักรของพระเจ้าและพร้อมที่จะทำทุกสิ่งที่เป็นไปได้เพื่อให้ได้รับชีวิตนิรันดร์ การอุทิศตนเช่นนี้อาจนำมาซึ่งการต่อต้านจากเพื่อน คริสตจักร และครอบครัว

บทบัญญัติเกี่ยวกับ [การเข้าสุหนัต](#), [เส้นผมและหนวดเครา](#), [วันสะบาโต](#), [สัตว์ต้องห้าม](#) และการสวมใส่ [เส้นไหมพันขอบเสื้อ \(tzitzit\)](#) ล้วนถูกเพิกเฉยโดยคริสตจักรส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ผู้ที่เลือกไม่คล้อยตามแต่กลับยึดมั่นในบทบัญญัติเหล่านี้ มักจะเผชิญกับการข่มเหง เหมือนที่พระเยซูเตือนไว้ในมัทธิว 5:10 การติดตามพระบัญญัติของพระเจ้าต้องใช้ความกล้าหาญ — แต่รางวัลคือชีวิตนิรันดร์